

13. júla 2024

Meditačný obsah č. 250

Ráno sa rastlina vzpriamuje nahor, keď ťažoba a vlhkosť ustúpia a svetlo zažiarí s jeho otvorenosťou a šíravou priestoru. Tento proces, ktorý oči pozorujú v prírode, nachádza duchovný bádateľ opäť v duševno-posmrtných a vyšších nadzmyslových svetoch, keď sa dejú skutky, ktoré prekračujú fyzické hranice prostredníctvom morálneho vzostupu. Z tohto dôvodu Rudolf Steiner píše:

„Kde spočívajú zdroje života? Spočívajú v tom, čo podnecuje morálne ideály, ktoré v človeku pôsobia oduševňujúc ho. Prichádzame k tomu, že si musíme povedať, že, ak sa dnes necháme roznieť morálnymi ideálmi, tak oni povznesú tento život a znenie a svetlo a stanú sa svetotvornými.“ (R.S. GA 202, Most medzi svetovou duchovnosťou a fyzickou stránkou človeka. Hľadanie novej Isis, božskej Sofie, s.189)

Na jednej strane priteká svetlo a teplo k človeku a vedie ho do vzpriamenia a na druhej strane musí človek plodiť činy, ktoré prekračujú jeho ego a vystúpiť k vyššej morálnosti a vedomiu univerzality. Tak človek svojimi neprestajnými snahami, ktoré sú určitou obeťou, vyživuje svetový kozmos a ten spätne odmeňuje ľudstvo prostredníctvom vyliatia tých síl, ktoré umožňujú radostné a zdravé vzpriamenie.

Mnoho ľudí oťrča mierovú holubicu, aby sa tak hlásili k pokojnejšej spoločnosti v budúcnosti. Koľko úsilia a uvedomenia si vyšších ideálov, koľko práce je potrebnej na naplnenie poznania, aby sa podporila svetová rovnováha, a tým aj mier? Jednotlivec by v každom prípade urobil pre mier viac, keby poriadne doviedol ásanu alebo aj cvičenie duše na určitý stupeň poznania, než keby chcel prispieť k mieru vonkajšími slovami a gestami.

Nečakám, kým ma iní ľudia podpora pri vzpriamovaní, skôr si kladiem ciele s estetickým a vysokým morálnym obsahom a prekonávam svoju ťažkopádnosť tela. Tak neostávam ako rastlina, ktorá je závislá od vonkajšieho svetla, aby sa napriamila, začínam u seba samého s konkrétnymi cieľmi v odvážnej konfrontácii.

